

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Antiphili Carmen in Sapphonem.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος ἦ τριέλικτον 5
 Μοῖραν δινεῦσαι νῆμα κατ' ἡλακάτας,
 πῶς ἐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμᾶρ αἰοιδῶ
 ἄφθιτα μησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάσι;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ *)

Ἔις Σαπφῶ

C A R M E N.

Οὐ γὰρ σοί γε ὀλίγον ἐπὶ κλέος ὥπασε Μοῖρα 1
 ἡματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες ἀελίς,
 Σαπφοῖ, σοὶ γὰρ κλῆσιν ἐνείμαμεν ἄφθιτον
 εἶμεν,
 σὺν δὲ πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισμάραγος
 Μέλψεα ἐν πάντεσσιν αἰοιδίμος ἀμερίοισιν, 5
 ὅδε κλυτὰς Φάμας ἔσσεα ἡπεδανά.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ **)

Μὴ ζῆτει δέλτοισι ἐν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βω-
 μοῖς,

Q 5

Μηδὲ

*) Reperitur hoc carmen apud *Reiskium* pag. 143. idem ille pag. 191. docet, *Antiphilum*, qui etiam *Byzantius* dicitur, sub imperatoribus Nerone et Domitiano vixisse, et pag. 226. de lectione κλῆσιν ἐνείμαμεν, quam reposuit, pauca disputat. *Wolffius*, qui idem carmen in *Fragmentis Sapphus* etc. pag. 166. dedit, κῦδος ἐν αἰνῶν exhibuit, et carmen ibi incipit, οὐκ ἄρα.

**) Duo *Stratonis*, de quo *Reiskius* et *Klotzius* in libris mox memorandis fusius scripserunt, *Epigrammata*

Μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης·
Μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδόνας ἐν πε-
τάλοισιν.

Ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγρα-
φον.

5 Ἀλ. ἱλαραῖς χαρίτεσσι μεμιγμένον ἡδὺν ἔρωτα
Καὶ Βρόμιον· τούτοις δ' ὀφρῦες ἔκ' ἔπρεπον.

Τοῦ αὐτοῦ. *)

Ἐιδὼν ἐγὼ τινὰ παῖδα ἐπανθοπλοκῶντα Κό-
ρυμβον

Ἀν.

subijciam. *Reiskius* dedit prius in *Notitia poetarum Anthologiae suae* subiuncta, pag. 262. ubi de aetate Stratonis agit, et v. 1. melius legit δέλτοις ἐμαῖς, epigramma vero ita vertit: *Meis in libris ne quaeras velim Priamum aris aduolutum, neque Medae Niobesue lugubres casus, neque Ityn in thalamis, neque Philomelas inter frondes arborum. Maiores haec ad taedium usque ubere pertractarunt copia. Sed hilaribus iunctum Gratiis iucundum Amorem et Bacchum hic quaere. Illos autem supercilium et tetricus vultus haud decet.* *Klotzius* dedit in *Stratonis aliorumque veterum poetarum graecorum Epigrammat. etc.* Altenb. 1764. pag. 47. et in praefatione de Stratone disseruit. *Ruhnkenius* ad *Iulium Rufinian.* pag. 260. additum *Rutilio Lupo* Lugd. Batau. 1768. scite comparauit cum alio epigrammate *Anthol. Latin. Burmann. III. 192. pag. 632.* In *Analect. Brunckii* est tom. II. nr. 2. pag. 359.

*) vide *Klotz.* pag. 48. *Observatt. Miscell. Belg. vol. III. pag. 369.* et *Schneideri Periculum criticum in Anthologiam Constantini Cephalae cum editam tum ineditam.* Lipsiae 1772. pag. 32. sq. ubi et notas quasdam adpersit criticas, et minus elegantem *Warteni*, (qui il-

Ἀντιπαρερχόμενος τὰ σεφανεπλόκια·
 Ὀυδ' ἄτρωτα παρῆλθον· ἐπισὰς δ' ἥσυχος
 αὐτῷ,

Φημί· πόσον πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ σέφανον;
 Μᾶλλον τῶν καλύκων ἐρυθραίνετο, καὶ κατα-
 κύψας

Φησί· μακρὰν χώρει, μή σε πατὴρ ἐσίδῃ.
 Ὡνοῦμαι προφάσει σεφάνους, καὶ οἴκαδ' ἀπελ-
 θὼν

Ἐσεφάνωσα θεὸς, κείνον ἐπευξάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ, *)

Νῦν ἔαρ εἶ, μετέπειτα θέρος, καῖπειτα τί
 μέλλεις

Κύριε βελεῦσα· καὶ καλὰ μὲν γὰρ ἔσῃ.

lud quoque edidit in commentario ad Theocrit. vol. II. pag. 48.) versionem typis repetendam curavit. In Brunkii Anal. II. p. 360. n. 7. legitur.

*) vide Klotz pag. 50. et Schneider. in Periculo critico etc. pag. 37. alia comparavit atque explicuit similia epigrammata.

EX

Λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν Φλογὶ μίξας
 Φαίδιμς, Ἀνταγόρς τ' εὐτροφον ὄμμα βοῶς,
 Τόν τε Φιλάκρητον Θεοδωρίδew νεοθαλῇ
 Ἑρπυλλον, κύανων τ' ἄνθεα Φανίew,
 Ἀλλων τ' ἔρνεα πολλαὶ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα
 Μίσσης

55

Καὶ σφετέρης ἔτι πρὶ πρώϊα λευκῶϊα.
 Ἀλλὰ Φάλοισ μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύ-
 σαις
 Κοινὸς δ' τῶν Μισσέων ἡδυεπὴς σέφανος.

EIVSDEM CARMEN II.

Eis τὸ Ἑαρ Εἰδυλλιον *).

Χείματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος δίχομένοιο, 1
 Πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἶαρος ὥρη.
 Γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,
 Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέρις ἐκόμησε πετήλοισ.
 Ὅι δι' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτς δρόσον Ἦσς 5
 Δειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
 Χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
 Καὶ

*) Hoc idyllion, quod quidem elegans est et amoenum, sed abundat quoque ingratis repetitionibus et imaginibus coaceruatis nec omnino exornatis, praeter Brunck. et Manson. seorsim edidit gr. et lat. cum adnotationibus vberrioribus, Albert. Christ. Meinecke, Gottingae 1788. mai. 8. Koepfen illi locum dedit in Griechische Blumenlese, part. III. p. 206. sqq. Germanice vertit Gedicke in Leipz. Musen-Almanach. 1781.